

AKTAKÉZELÉS A IV. FŐOSZTÁLYON

1/ 1940. január hó 1-től 1940. augusztus hó 31-ig a tett intézkedésekkel a IV. főosztály aktaszáma körülbelül 3000-rel kevesbedett. Ez a csökkenés fokozódni fog abban az arányban, amint a tervbevett egyszerűsítési intézkedések az egyetemekkel egyetértve végrehajtnak. Könnyű megítélni, mit jelent az aktaszámok ily számottevő csökkenése a felesleges iktatások, munkakönyvbe való be- és kivezetések, a másolások elkerülése, az osztályiroda tehermentesítése terén, továbbá - bár kisebb részben - a fogalmazási és számvevőségi munkakörben is.

2/ A: el nem intézett régi ügyiratok felkutatása is eredménnyel járt. Nagymennyiségű - nem egyszer 12-14 éves - ügyiratok kerültek elő, amelyek ha még elintézhettek voltak, elintéztettek; amennyiben idejüket multák vagy tárgytalanokká váltak, irattárba kerültek azzal a megjegyzéssel, hogy "elintézetlen ügyiratok felkutatása során előkerült ügyiratok". A jövőben mindig rá fogjuk vezetni az aktára, hogy "elintézetlenül feltaláltatott X.Y.-nál."

3/ Osztályirodánk iktatókönyveinek tanúsága szerint nemcsak a folyó évről, de az elmúlt évekről is rengeteg ügyirat nincs kivezelve. Ezek az ügyiratok nem fekszenek dossziéikban, ez okból irattárunk csonka és hiányos. Ennek természetes következménye, hogy az akták szerelése rengeteg idővesztést jelent az osztályirodának, megbénítja a fogalmazói kar munkáját, mert az előadónak, mielőtt az egyes ügyiratok feldolgozásához hozzáfoghatna, előbb fizikailag is fárasztó munkát kell végeznie az előiratok személyes kutatásával.

4/ Sok zavart okoz a már végleg elintézett és az előadókhöz /számvevőséghez/ irányított ügyiratoknak /ugynevezett kiadás utáni daraboknak/ huzamos ideig való visszatartása. Ennek a műveletnek az a célja, hogy az előadó vagy a számvevőség tudomást szerezzen az ügyirat mi-kénti elintézéséről. Ha annak számvevőségi vonatkozása van, azt a számvevőség a számviteli törvénynek megfelelően feljegyzi, ha elvi jelentőségű, úgy az előadó az elvi állásfoglalások közé feljegyzi. Ennek azonban 24 óra alatt, tehát legkésőbb a következő napon meg kell történnie, akkor az ügyirat az osztályirodának deponálásra átadandó. Ezzel ellentétben az ügyiratot napokig, sőt hetekig, hónapokig

viSSzatartani, vagy - mint a szomorú példák mutatják - a szobában szanaszét hevertetni, nemcsak a szolgálati szabályokat sérti érzékenyen, de határozottan a közszolgálat érdekeibe ütközik.

Ugyanígy tilos, tehát teljesen szabálytalan az újonnan érkezett ügyiratnak az osztályiroda megkerülésével való szerelése, vagyis az osztályirodának az előírásoknak megfelelően át nem adott ügyiratnak közvetlen csatolása. Az ilyen önkényes, szabálytalan szerelésnek következménye, hogy az így odahelyezett /nem szerelt, mert azt csak az osztályiroda végezheti/ ügyirat elveszettnek tekinthető. Állandóan az előadó /számvevőség/ nevén szerepel. Viszont az már továbbadta, tehát kiszolgáltatni nem tudja. Az ügyirat további útja nem követhető, mert seholsincs feljegyezve.

5/ Kialakult az a gyakorlat, hogy felek közvetlenül, illetékes egyetemi hatóságuk kikerülésével fordulnak a minisztériumhoz. Általános szabály, hogy felektől beadványt közvetlenül elfogadni nem szabad. A tapasztalat szerint ugyanis az esetek 95 százalékában nem ok nélkül kerül meg a közvetlen hatóságot /Igy pl. a kérdéses ügy az alsóbb hatóságok hatáskörébe tartozik; a folyamodó már kapott azoktól segílyt vagy egyéb támogatást; kérését elutasították, mert nem volt jogalapja stb./ Mivel a minisztérium az illetékes egyetem meghallgatása nélkül ugysem intézkedhetik, a személyesen hozott kérvényt átvenni nem szabad, a postán érkezőt pedig iktatás nélkül küldjük meg az illetékes egyetemnek. A "tárgyalás és jelentéstétel" végett leküldött - a minisztériumba közvetlenül beadott kérvény - kétszer teszi meg az adminisztratív utat, sok és egyben felesleges munkát róva az egész közigazgatási szervezetre.

6/ Az egyetemi ügyosztály évi 15.000 aktaszáma beteges tünet. Részben ez a tetemes aktaszám, részben a helytelen aktakezelés szomorú jelenséget eredményezett, nevezetesen azt, hogy felterjesztések, beadványok gyakran, ismételtelen elvesznek. Ily esetekben kénytelen az ügyosztály a felterjesztés vagy beadvány másolatát újból bekérni; ez az eljárás szomorú fényt vet az ügyosztály ügyintézésére

7/ A személyi vonatkozású ügyeknek /illetmény, magasabb fizetés, szabadságengedélyezés, segíly stb./ a beérkezés napján való elintézése majdnem megszünteti vagy a minimumra csökkenti a félforgalmat, amelyet - tapasztalat szerint - az ügyek késedelmes elintézése szokott, betegesen felduzzasztani. Tűrhetetlen, hogy a felek már 8^h 30'-kor az ügyosztály folyósóin táborozzanak.

/Csatolva a közhivatalok és közintézmények ügyrendje tárgyában kibocsátott 5.500/1929.M.E.sz.rendelet./